

גיליון מס' 278

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת ואתחנן

מאמר השבוע
חמת ראש הכוללות
הרה"ג יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

שקיבלתי סטירה מבורא עולם.

תוכו רצוף אהבה
הקב"ה אוהב אותנו, כל המתנות והספריות שה' יתברך נתון לנו בכל עת, הכל זה רק מאהבתו הגדולה שהוא אוהב אותנו. רבונו של עולם רק אוהב אותנו. אבא שבשמים רוצה לעשות לנו את הדברים שיעשו לנו טוב בחיים. אם יהודי מפקפק בהנהגת ה' יתברך אתו, זה סימן שהוא אינו מכיר את אבא שבשמים, סימן שהוא לא נסה אף פעם לראות את הדברים הטובים שקורים אתו בחיים.

"תוכו רצוף אהבה" (שיר השירים ג, ו) - החיים שלנו מלאים באהבה גדולה מבורא עולם, 'תוכו' רצוף אהבה, תוכו של כל אחד אחד מישראל מלא אהבה אין סופית מבורא עולם. תתבונן עמק בחיים שלך פנימה, תראה איך פלך רצוף אהבה, רצוף חסדים בלי סוף.

ועל זה אומר בורא עולם: "מדוע? מדוע אינך אומר לי תודה? על הסתירות, על מה שנראה לך מבחוץ כחסר אהבה... גם על זה תגיד לי תודה, כי גדולה האהבה שאני אוהב אותך עד בלי די, אתה בן יקר שלי ואני דואג לך, רק אני יודע מה באמת הטוב ביותר בשבילך, כל מה שעובר עליך זה ממני, והכל זה חסד ורחמים. רק תפיר לי טובה, בשבילך תגיד לי: תודה רבה".

יש לי חבר ירושלמי שאני מכיר כבר שנים רבות, כעת הוא לומד אצל הרב שלום ארוש שליט"א, והוא חסיד ברסלב. אני זוכר שהיתה לו מרצדס אדמה. פעם ראשונה שראיתי אותו ברקב - צחקתי. אני רואה חסיד ברסלב חמוד כזה נוטע במרצדס קבריוולט אדמה, לא מתאים לפרצוף שלו.

יום אחד הוא מספר לי: "בשעה טובה ומצלחת התחתנתי, ה' הרבה שנים חפיתי, אבל ברוך ה' מצאתי את הזוג שלי. זמן קצר לאחר החתונה אשתי אומרת לי: "מה זה הרקב הזה? הוא לא מתאים לך בכלל. תחליף אותו". זכרתי מה שאמרתי: "ל (בבא מציעא נט) שבבעיני העולם הזה צריך לשמע בקול האשה. באתו יום שמתתי על הרקב שלט "למכירה".

הגיע ערבי ירושלמי. "תן גז, אני רוצה לבדק את הרקב" - הוא אומר לי. כך עשיתי. כשעצרתי הוא אמר לי: "אינך יודע לתת גז, וברח עם הרקב".

"באותו רגע הרמתי את הידים לשמים" - מספר לי אותו חסיד - "אמרתי: תודה רבה, רבונו של עולם! תודה רבה שגנבתי לי את האוטו, ותודה רבה על האוטו שנתת לי עד עכשו. הייתי מלא ספוק".

אחרי כשבוע מתקשרים אלי מהמטקרה: "תגיע לתחנה, מצאנו את הרקב שלך". הגעתי, ולא האמנתי. הערבי לקח את הרקב האדם שלי וצבע אותו בשחור. אשתי אמרה לי: "אינך מוכר את האוטו הזה לאף אחד, זה בדיק הצבע שרצייתי". הוא צבע לי את האוטו בשחור והחזיר לי את האוטו מלא דלק". מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

יש לך חובות - זה לטובתך. הקב"ה נתון לך קשי בפרנסה כדי להעיר אותך, אתה הבן שלו והוא האבא שלך שאוהב אותך מאד בעולם, אין הוא רוצה שתהיה כפוי טובה, הוא רוצה לעורר אותך שתלמד להעריך ולהודות על הפסד שהוא נתן לך עד עתה. אולי הקב"ה רוצה לתת לך בעוד שנה שפע של פרנסה, ובעת הוא מכין אותך לך, שתדע להעריך את הפסד שיש לך בארנק.

אם תראה לקב"ה שגם היום כשיש לך קשי בפרנסה אתה יודע להעריך את הפסד שהוא נתן לך, בורא עולם יסיר ממך את הקשי, הוא כבר לא צריך להביא לך יסורים של פסד, כבר אין לו סבה להביא לך את הקשי בקפס.

וכן הוא בכל דבר ודבר שעובר על האדם בעולם הזה, הכל זה מה' יתברך, הכל זה מבורא עולם שהוא הטוב והמייטיב המחלט, והכל בכל מכל הוא מביא על האדם באהבה גדולה, בחסד וברחמים רבים, וכל מה שבא על האדם מאתו יתברך זה הדבר הטוב ביותר שיכול להיות בעולם.

כבר כתבתי לעיל מה שקרה לי באחת השנים לאחר חג הפסח: הרגשתי לחץ בחזה, הכל הסתובב לי בעינים, והשתעלתי חזק. ברגע שהרגשתי סחרחורת כאילו אני הולך להתעלף, זה היה רגע של שבט מוסר, זה היה הרגע המוסרי ביותר שקיימתי באותה שנה. באותו רגע הרגשתי שאני יכול לעמוד, הרגשתי גם כן איך שבורא עולם נתון לי סטירה. אבל הסטירה הזו היתה לי ספר מוסר הטוב ביותר שקיבלתי באותה שנה.

בכל ימי חג הפסח ברוך ה' מסרתי שעורים רבים, בית המדרש היה מלא, הגיעו אנשים רבים. וכמו בכל דבר טוב - יצר הרע מגיע. הוא נכנס לך לתוך חדרי הלב, מכניס לך קצת גאווה בלב: "אתה גאון! תראה איך אתה יודע להעביר שעור תורה למעלה משעתיים. אתה אדיר". ובלי להבחין נכנס לך קצת גאווה לתוך הלב. מה עושה הקב"ה? בגלל שהוא אוהב אותך, אין הוא רוצה שתשקע במדת הגאווה, הוא לוקח לך את הכח לכמה שניות, עד שתרגיש: "אני לא בעל הבית". ומחזיר אותך לתלם.

לפעמים אתה בא הביתה, פותח את הדלת, ופתאום עוברת לך איזו הרגשה: "אני גבר! אני על עולם". בורא עולם אוהב אותך, הוא שולח לך מסר קטן, איזה כאב ברגל או בכתף, ואז אתה תופס את עצמך: "אשתי היקרה! בואי תעזרי לי. איני יכול. פואב לי". אחרי מסר כזה מבורא עולם, אתה מרגיש: "אני לא בעל הבית". אתה מקבל את המסר. "זהו, בורא עולם, תודה רבה, אני אהיה בסדר, אני לא אעשה יותר בעיות, לא ארגיש את עצמי בעל בית".

"ואמרת ביום ההוא אויך ה' כי אנפתי ביי ישב אפך ותנחמתי" (ישעיה יב, א)

ניתן להשיג במשרדי "יביע אומר" 03-8000770 וכתיבות המוכרות

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	ח'פה	ב'ש
כניסה:	19:25	19:28	19:27
יציאה:	20:15	20:18	20:17
ד'ת:	21:09	21:12	21:12

ירושלים: לנוהגים 40 דקות 19:07

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמתו לברכה ורפואה הצלחה בטל: 03-8000770
פרט ח-ן לתרומות: בוק מרכזית 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

הנהגות מרן
רבו הרב עובדיה יוסף זאק"ל

זיכוי ילדי ישראל עד כמה?

הורה כי יש לעודד לרישום ילדים לתלמודי תורה על אף שמתוך כך יבטל האדם מעט מלימוד התורה.

לשונו הזהב של מרן זצ"ל: "הנה מכיון שעתה הוא זמן הרישום, יש לכל אחד ואחד ואפילו אברכים לבטל מזמנם לצורך הרשמת תלמידים למוסדות התורה. וכבר סיפרו לי על אברכים ההולכים מבית לבית להשפיע על משפחות ולקרוב לתורה. ואף שאותם אנשים אין מכירין אותם, מקבלים אותם בחיבה ובמאור פנים. והם משפיעים עליהם לתקן דרכם בטהרת המשפחה ושמירת השבת וחינוך ילדיהם לתורה, כי ישנו ניצוץ קדושה בכל יהודי ויהודי, ויש להלהיבו ולהבעירו ויגדל ויעשה אש להבה". עכ"ל. וכ"כ הרב זצ"ל עוד בספרו ענף עץ אבות (ע"ד המשנה "במקום שאין איש השתדל להיות איש" אבות פ"ב).

(הרב אלון בן עמי שליט"א ניתן להשיג את הספר בפ"ל 052-7156961).

שאלות ותשובות
תאח סורנו הרה"ג יואל כהן שליט"א

שאלה: הזמנתי מונית, ועד שהמונית הגיעה מצאתי טרמפ וביטלתי את המונית. האם אני חייב לשלם על המונית?

תשובה: אם המונית כבר יצאה לכיוון שלך, צריך לבקש מחילה ולהסתדר עם תשלום על הדלק שהנהג בזבז כדי להגיע אליך, ובפרט שמאוד ייתכן שהוא היה יכול לקחת נסיעה אחרת ובגללך הוא הפסיד אותה, ולכן צריך לפצות אותו. אולם אם הנהג עדיין לא יצא או שגם כך הוא מסתובב בדרכים ולא נגרם לו מזה נזק, אין צריך לפצותו (שו"ע חו"מ סימן שלג סעיף א ובש"ך שם ס"ק ז).

שאלה: סיכמתי עם מישהו שאמכור לו את הרכב ב-20,000 ₪, ואח"כ מישהו הציע לי 23,000 ₪. האם מותר לי לבטל את הסיכום שלי עם הראשון?

תשובה: אם המצב היה שהכל כבר סגור ורק צריך להעביר את הכסף דהיינו שכבר ראה את הרכב וסגרו מחיר, אע"פ שמן הדין מותר לו לחזור מכל מקום כתב מרן בחו"מ סימן רד סעיף ז וז"ל: "הנושא ונותן בדברים בלבד הרי זה ראוי לו לעמוד בדיבורו אע"פ שלא לקח דמים ולא רשם כלום, וכל החוזר בו בין לוקח בין מוכר הרי זה מחוסרי אמנה ואין רוח חכמים נוחה הימנו" עכ"ל (וצריך לדעת שגם לקונה השני יש איסור אם יודע שמישהו אחר כבר רוצה לקנות זאת, וכמו שכתב מרן בחו"מ סימן רלו סעיף א). ואם לא סגרו והם רק במשא ומתן, נראה שיכול לחזור בו (עיין ברמ"א שם).

שאלה: האם מותר לעשות לילדות צמות בשבת?

תשובה: אסור לקלוע צמות בשבת וכן אסור לפרק את הצמות בשבת (שו"ע סימן שג סעיף כ"ו).

שאלה: האם אפשר לברך ברכת שהחיינו על מנגו?

תשובה: מנגו אינו נמצא כל השנה בשוק ולכן אפשר לברך עליו שהחיינו. וכן הדין במשמש ושזיפים.

דוד אין הוא ממשיך לערוך את הזבח, וכך המתנינו כולם לבואו של דוד.

הרוגע שבאמונה

ובזה היה שונה דוד המלך מאליאב, כאשר נמשח למלך על ישראל אמר את המזמור הבא (תהלים קלא, א) "ה' לא גָבַהּ לְבִי וְלֹא רָמוּ עֵינַי", ומבואר בירושלמי (סנהדרין פ"ב סוף ה"ד) 'לא גבה לבי, בשעה שמשחני שמואל. ולא רמו עיני, בשעה שהרגתי את גוליית'. דוד המלך מגלה לנו גם, כיצד הצליח לשלוט בעצמו, שלא יהיה לו אפילו שמץ קל של התרגשות במעמד המרומם הזה, וכך כותב דוד המלך בהמשך הפרק (תהלים קלא, ב) "כִּגְמַל עֲלֵי אֲמוֹ כִּגְמַל עֲלֵי נַפְשִׁי", אני מרגיש בידיו של בורא עולם כמו תינוק הנישא על ידיה של אמו, לכל מקום שאמו הולכת נישא הוא בידיה ברוגע ובשלוה, משום שהוא לא חש כמי שהולך בזכות עצמו אלא כמהלך בכוח אמו, כך בדיוק חש דוד המלך, שלכל מקום שהולך, הוא נישא על כפיו של בורא עולם, גם בהיותו במדבר עם הצאן לא חש בודד ועוזב וגם כעת כשהוזנק מן הצאן לכבוד בואו של שמואל הנביא ונמשח למלך, לא חש בגאווה, תמיד הוא הרגיש בידיו של בורא עולם, וזוהי התובנה היחידה שיכולה לתת לנו את הכח לא להתבלבל מכבוד או מביזיון, הידיעה שהכל מאתו יתברך.

לרכישת ספרי הרב אליהו עמר

– 'מעבר לסגולה' על הזרע

שמשון (ב חלקים). ו'המלך

דוד' על קורות חייו של דוד

המלך (ב חלקים)

ניתן לפנות ל: 055-67-25-138

דוד המלך
תאח הרב אליהו עמר שליט"א

בגנות הכעס

הנביא מתאר ששמואל הנביא היה סבור שאליאב בנו של ישי ראוי להיות מלך, אך בורא עולם אמר לו שהוא מאס בו וצריך להבין מה גרם לבורא עולם למאוס באליאב במלשמש מלך על ישראל? על כך עונה הגמרא (פסחים סו ע"ב), וזה לשונה 'אמר רבי מני בר פטיש: כל שכועס, אפילו פוסקין עליו גדולה מן השמים מורידין אותו', כלומר הכעס הוא המפסיד של הגדולה.

הגמרא מגלה שלאליאב היתה נטייה לכעס כפי שמצינו בהמשך (פרק יז), כששמע שדוד המלך מברר אצל האנשים מה יתן המלך למי שילחם עם גוליית הפלשתי וינצח, כעס אליאב על דוד מדוע בא לשדה הקרב ונטש את הצאן בלי שומר, בדבריו הטיח מילים קשות בדוד המלך ואמר לו (שמואל א יז, כח) "אֲנִי יָדַעְתִּי אֶת זְדֻנְךָ וְאֶת רַע לְבַבְךָ כִּי לְמַעַן רָאוֹת הַמְּלָכָה יִרְדָּתְךָ", ומבאר רש"י (פסחים סו ע"ב ד"ה לא בחר) שכבר כעת היה גלוי וידוע לפני בורא עולם שאליאב רגז, ולכן כעת מאס בו אף שקודם לכן היה ראוי למלכות, מחמת כעס זה דחה אותו הקדוש ברוך הוא מלהיות מלך על ישראל, וכפי שאומר הרמב"ן (אגרת הרמב"ן) שהכעס נובע מגאווה וכאשר יסיר האדם את הכעס מליבו, תשכון בו מידת הענוה.

על כך שואל הרש"ש (פסחים סו ע"ב) הרי האירוע עם דוד וגוליית עדיין לא התרחש, ומדוע נמאס אליאב כעת על מעשה שעדיין לא התרחש במציאות, הרי למדנו בגמרא (ראש השנה טז ע"ב) שאין דנים את האדם אלא לפי מעשיו

באותה השעה?

ומבאר רבי חיים שמואלביץ זצ"ל בספרו 'שיחות מוסר' (מאמר סח), בתחילה בחר הקדוש ברוך הוא באליאב, למרות שהיה גלוי לפניו שעתיד הוא לכעוס אך מכיון שבאותה העת לא היתה בליבו נטיה לכעס, דנו אותו כפי אותה שעה, אך כשבא שמואל הנביא התעוררה בליבו של אליאב נטיה לכעס, אף על פי שלא כעס בפועל, ולכן נמאס באותו הרגע על עצם הנטיה לכעוס ולא מחמת הכעס שיכעס בעתיד.

השררה והגאווה

אך גם זה תמוה מה קרה לאליאב שדוקא כעת התעוררה בליבו נטיה לכעס? וביאר הגאון רבי אברהם טאוב שליט"א בספרו 'דברי טובה' (שמואל א ח"א עמוד שמ), שיתכן לומר, שכאשר הגיע שמואל הנביא עם קרן השמן, והיה בדעתו למשוך את אליאב למלך כפי שכותב המדרש (ילקוט שמעוני שמואל א רמז קכד), באותה שעה התעוררה בליבו של אליאב נטיה קלה לגאווה, על שבו בחר ה' מכל אחיו, נטיה זו כרוכה עם מידת הכעס, כפי שידוע שהכעס והגאווה והכבוד הם מאותו השורש, ובאותו הרגע מאס בו ה' וברח השמן לאחוריו, כמובא שם במדרש.

בכל אותו המעמד לא חשב ישי שיתכן שהקדוש ברוך הוא בחר בדוד בנו הקטן, ולכן כשזימן שמואל את ישי ובניו אל הזבח, לא ראה ישי צורך לזמן את דוד עם שאר בניו, ולכן כאשר נתברר שאף אחד מן הנוכחים לא ראוי למלכות תמה שמואל הנביא ושאל את ישי, (שמואל א טז, יא) "הֲתִמְנוּ הַנְּעָרִים!?" הרי לא יעלה על הדעת שה' ציווה אותו למשוך את אחד מבני ישי ואף אחד לא מתאים. רק אז נאלץ ישי להודות שיש לו בן נוסף בשם דוד, אך הוא לא הוזמן עם כולם כדבר הנביא, אלא נותר בשדה עם הצאן, שמואל הנביא השיב לישי שעד שלא יבוא

פנינים מהפרשה

לאשת החיל

היאך תקנו חז"ל בנוסח ברכת מעין שלוש "לאכול מפריה ולשבע מטובה" וכי אנו מבקשים לעלות לארץ ישראל כדי לאכול מפריה ולשבע מטובה?
 "אָעֶבְרָה נָא וְאָרְאָה אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַהָר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבֵּנוּ" (ג', כ"ה)
 דרש רבי שמלאי מפני מה נתאווה משה רבינו ליכנס לארץ ישראל? וכי לאכול מפריה הוא צריך או לשבע מטובה הוא צריך? אלא כך אמר משה: "הרבה מצוות נצטוו ישראל ואין מתקיימין אלא בארץ ישראל אכנס אני לארץ כדי שיתקיימו כולן על ידי, אמר לו הקב"ה כלום אתה מבקש אלא לקבל שכר מעלה אני עליך כאילו עשיתם" [מסכת סוטה דף י"ד ע"א]. והנה בעקבות דברי רבי שמלאי ראיתי מקשים אם כן היאך תקנו חז"ל בנוסח ברכת מעין שלוש "לאכול מפריה ולשבע מטובה", וכי אנו מבקשים לעלות לארץ ישראל כדי לאכול מפריה ולשבע מטובה?]

יישוב א' - אנו מודים ומשבחים להקב"ה שנתן לנו את הארץ לאכול מפריה ולשבע מטובה לכאורה יש ליישב בפשיטות דאין זה קשה כלל, דאין אנו מבקשים בברכת מעין שלוש לעלות לארץ ישראל כדי לאכול מפריה ולשבע מטובה, אלא אנו נותנים שיר ושבח ותודה להקב"ה על אשר הנחיל לנו את הארץ לאכול מפריה ולשבע מטובה. כי הנה ההשתוקקות של כל אחד ודאי צריכה להיות בארץ ישראל כדי לקיים את מצוות התלויות בארץ ולא בשביל להתענג מזיו יופיה הדרה ופרותיה, אבל הקב"ה חפץ בטובת בניו בחירי האומה, וחפץ לענגנו מטוב פירותיה של ארץ ישראל. והרי זה כעין מה שמפורסם בשם רבי ישראל סלנטר זצ"ל שכל אדם צריך לשבר תאוות עצמו, ולמעט במיני תענוגים ופינוקים, אבל זה דוקא במה שנוגע לעצמו, אבל במה שנוגע לחבירו אדרבה מוטל עליו לענגו ולהשפיע עליו כל טוב.

יישוב ב' - עיקר בקשתינו שנברך על פרותיה בקדושה וטהרה וזה על ידי אכילתן מרן הבית יוסף (סימן ר"ח) מתרץ שמה שאנו אומרים בברכת מעין שלוש "לאכול מפריה ולשבע מטובה" לא מפני שבקשתינו לעלות ארץ ישראל לתכלית האכילה, אלא הטעם מפני מה שאומרים אחר כך בברכה "ונברך עליה בקדושה ובטהרה" שזה תכלית הכוונה בברכה, אלא משום שהברכה מפני האכילה, כי אי אפשר לברך בלא לאכול, לכן הוא אומר ונאכל מפריה ונשבע מטובה.

יישוב ג - בקשתינו שנהיה בריאים ושלמים ושבעים להיות חזקים לעבודת השי"ת בספר הסדר הערוך (על הגדש"פ עמ' שני"ז) מתרץ שאנו מבקשים לאכול מפריה ולשבע מטובה מפני שבזמן שהקב"ה נותן לנו צרכינו החומריים ליבנו פנוי לעבודתו כמו שכתב הרמב"ם (פ"ט מהל' תשובה ה"א), וזה לשונו: "והבטיחנו בתורה שאם נעשה אותה בשמחה ובטובת נפש ונהגה בחכמתה תמיד שייסר ממנו כל הדברים המונעים אותה ושלם מדרכי כגון חולי ומלחמה ורעב וכיוצא בהן, וישפיע לנו כל הטובות המחזיקות את ידינו לעשות התורה, כגון שובע ושלוש וריבוי כסף וזהב, כדי שלא נעסוק כל ימינו בדברים שהגוף צריך להן, אלא נשב פנויים ללמוד בחכמה ולעשות המצוה כדי שזוכה לחיי העולם הבא". וכן כתב הרמב"ם ב"הכלכות דעות (פ"ד ה"א) בזה הלשון: "הואיל והיות הגוף בריא ושלם מדרכי השם הוא". ובה נוחא שזהו מה שאנו מבקשים בברכת מעין שלוש לאכול מפריה ולשבע מטובה כדי שנהיה בריאים ושלמים ושבעים להיות חזקים לעבודת השי"ת. וצריך לומר שמשא רבינו שהיה כולו זך וטהור לא הוצרך לאכילה גשמיית כדי להיות חזק לעבודת השי"ת.

יישוב ד' - על ידי בקשתינו לאכול מפריה ולשבע מטובה אנו מראים חביבותינו וערכנו למתנתו של השי"ת שציונו לעלות לארץ ישראל ולאכול מפריה עלה בדעתי בס"ד דהנה יש חילוק גדול בין בקשתו של משה להיכנס לארץ ישראל, לבין בקשתינו לאכול מפריה ולשבע מטובה, מפני שהקב"ה אמר למשה רבינו שלא יכנס לארץ ישראל, משא"כ אנו שיש עלינו חיוב לעלות לארץ ולהתיישב בארץ ישראל, ואדרבה יש אפילו איסור לצאת מארץ ישראל לחוצה לארץ, ואם כן אדרבה ואדרבה על ידי שאנו מבקשים לאכול מפריה ולשבע מטובה אנו מחבבים את מתנתו של הקב"ה שנתן והבטיח לנו. וכמו שנא' (ירמיה ג') "ואביא אתכם ארץ הכרמל לאכול פריה טובה" וכתוב (נחמיה ט"ו) "הארץ אשר נתת לאבותינו לאכול את פריה ואת טובה". ולכן מצינו לאמוראים וחכמים שאוכלו מפירות ארץ ישראל לשבחה ולחבבה (עיין ברכות מד.).

והרי זה דומה למלך שנתן לעבדו מתנה גדולה של פירות משובחים וכל מיני מגדים, שכאשר העבד יחיה נכסף ומבקש ליהנות ממתנתו של המלך, הרי שהמלך מתכבד ומתקלס בזה, ואילו אם ח"ו אינו מחשיב ומעריך מתנתו של המלך אדרבה הרי הוא מנאץ למלך. ועל כן כיון שהקב"ה מיאן להכניס את משה רבינו לארץ ישראל, לכן לא יתכן שיפציר ויבקש לקבל מתנה מהמלך, כי אין זה כבוד למלך שמבקשים ומפצירים לקבל ממנו מתנות, לכן מתרצת הגמרא שודאי היתה כוונת משה רבינו כדי לקיים המצוות ליטול עליהן ש"כ (הרה"ג ר' יוסף חיים סימן טוב שליטי"א, אשכול יוסף על התורה, ניתן להשיג במס' 054-84-60008/7).

סדר יומה של אשת החיל
 6:00 השעון מנסה לערוך. לא כל כך הולך לו... אז הוא מנסה שוב. בסוף אין ברירה אלא לקום. העיניים נפתחות בעל כורחן, אחרי שינה עראית של - האכלה, שינה, האכלה, גזים, סוג של שינה. הכנת כריכים, כל אחד כאוות נפשו, האחת גבינה וזיתים, השני לחם בלי כלום ואם הגבינה תיגע בלחם בטעות או ווי, השלישי לחמניה בלבד ואוי ואבוי אם נביא לו בטעות לחם. מלפפון / עגבניה / גמבה - וחסר אם נתבלבל! כל אחד והתפריט הייחודי שנבנה במיוחד עבורו מששת ימי בראשית.

בין לבין המהומי בוקר כגון "קומו כבר... נו קדימה"... זה בערך השיר הקבוע. אנחנו משמשות כרמזור בדרך לבית הכיסא, עושות קוקו, נטילות ידיים, מברכות בקול רם (למרות שממש אין כוח) כדי ללמד, מלישות את הקטנים, עוזרות לבינוניים שמתפנקים. ובסופו של סיפור - נשיקות להתראות, יום מבורך, אמא אוהבת. ביי. 8:00 נסגרה הדלת בשעה טובה. הרגשת ניצחון אופפת את הבית. עשינו את זה. תודה להשם. שלחנו את כולם.. (למעט אחד קטן ומתוק שמצייץ מעריסתו, שאלו נשכח שהוא גם זקוק לאמא). תפילה ועבודה או סידורים ועבודות הבית...

13:00 מתחילים.. הוצאה ממסגרות, ארוחות צהריים, ניקיון הרצפה אחרי, יצירות, גזירות, החלפות, שימת לב לנפש הילד שזקוק לסיבובי אופניים בחוץ, ולילדה שזקוקה לקשבה באוזן מלאה על הפרח שציירה בגן - לא נלאה אתכן בפרטים, כל אחת יודעת מה היא עושה במהלך כל היום.. בטוחני שכל אחת עושה את המקסימום בטיפוח המתוקים שלה. גינה, אמהות, דיבורים, חוסר סבלנות לפעמים, ייסורי מצפון תמיד, נשיקות וחיבוקים בין לבין. שהשם ייתן רק כוח.

20:00 (כל אחת ושעתה) - מגיח לביתנו אדון נחמד עם חולצה לבנה מגוהצת (המוכרת לנו משולחן המזרח אפוף העשן של אתמול), ומפריח לאוויר משפטים כגון: "וואו, רק עכשיו את מכינה ארוחת ערב?", "למה יוסף עוד לא התקלח?", "מה, עוד לא זרקת את האשפה?... ועוד...

אז יש שיאמרו שמשפטים אלו לא נקראים 'ביקורת', ויש שיאמרו שדווקא כן. אך כולם יודו ויאמרו שאינם תורמים לרמת העצבים של אשת החיל המדוברת. ואם נהיה קצת פחות עדינים, נאמר שמשפטי טים אלו מאוד מכניסים אותה ומקשים עליה, ואף מורידים לה את המוטיבציה מכל עשייה כלשהי.

תיארונו לעיל רק קמצוץ מהעשייה המבורכת במהלך היום של אמא בבית יהודי, כל העמל שהיא טורחת ויוגעת, כל אחת יודעת בנפשה את הרצון העז שלה להגיע לכל פינה ולכל ילד, לעזור לשכנה ולנקות את הרצפה - גם אם לא מגיעים לכל, את עושה המון. אין רגע דל, תודה לאל.

גם אם אמא נחה בצהריים, זה לא אומר שהכלים נשטפו לבד או הכביסה הגיעה לארונות לבחות עצמה, מאוד יכול להיות שהסל כביסה שנפגוש בכניסה לבית, הוא כבר הרביעי מהיום, ששלושה לפני כבר קופלו. מה גם, מאוד יכול להיות שהיא השקיעה את מאמציה היום ביחס לילדים ופחות הצליחה להגיע לקיפול הכביסה. וזה מצויין. הבעל צריך לסמוך על אשתו בענייני הבית ועל סדר העדיפויות שלה, לא לחפש אותה בקטנות ו'לרדת' עליה חלילה. ובטח שלא להמעיט בערך כל מה שהיא טורחת במהלך היום. אלא הפוך! הילדים מקבלים יחס, הקשבה, אוכל ושתיה - דיינו. תעריך את זה. זה לא מובן מאילוי. וכשאתה מגיע הביתה עם חולצה לבנה מגוהצת, או עם בגדי עבודה מטונפים - אנא, בלי שאלות מיותרות ורטריות. אתה שואלים מה כן להגיד? רק מחמאות. רק. זוהי שעה שאין בה כוחות להכיל שום דבר חוץ מחיזוק חיובי. וכנראה שכולנו צריכים לאמץ את השעה הזו ותמיד לחזק את החיובי. כי רק זה נותן כוח להמשיך ולפעול...

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

מוסר עם סיפור

סאת הרב יעקב עמר שליטי"א

השפעת שהג'איה פִּינן
 בפרשת השבוע מובא שמשא רבנו ע"ה מתחנן לבורא עולם שיזכה להיכנס לארץ ישראל, ומבקש להיכנס בכל דרך אפשרית, ובורא עולם מסרב, עד שאומר לו אל תוסף דבר אלי בדבר הזה.
 אחד הדברים המפעימים אותי בפרשה זו שגם משה רבנו אדון הנביאים מקבל מהקב"ה דבר מסויים שזה קשה לו מאוד, ובכל זאת נשאר עבד נאמן, זו אבן יסוד של יהודי שבכל עת ובכל שעה יבטח בבורא יתברך שהכל לטובה, פעמיים אנו רואים פעמים לא.
 ספר הרב המופלא רבי משה פרדו זצ"ל מייסד סמינר 'אור החיים' וישיבת 'בית שמעיה' ועוד עשרות אם לא מאות מוסדות הם פירותיו העצומים. ומספר שבכל פעם שהוא נסע לחוץ לארץ לאסוף כסף, זכה לסייעתא דשמיא מיוחדת.

והנה פעם אחת, בעודו בארצות הברית, חלה בשפעת חריפה, ונחלש מאד. הזמין רופא מקומי לביקור בית.

כשהגיע הרופא נגש לבדוק את הרב פרדו, וביקש ממנו לפשוט את בגדו העליון על מנת שיוכל לבדוקו. ונתגלתה הציצית, הרופא נסער. שאל מה זה? השיבו רבי משה פרדו זה 'ציצית'.

אמר לו הרופא ציצית! לפני השואה כשהייתי ילד קטן לבשו את הבגד הזה... יש עוד אנשים שלובשים אותו היום?

כשמע זאת הרב פרדו התגבר על הכאבים וקם והביא את תיק התפילין, ושיכנע את הרופא להניח תפילין. לאחר מכן שוחחו מעט, והרופא התעניין במעשיו של רבי משה פרדו, יש לי אלף תלמידות בבני ברק שאני מגדל אותם לתורה... ונתן לו כרטיס ביקור, לאחר מכן השאיר הרופא הוראות רפואיות למחלה.

אמר הרב פרדו עכשיו הבנתי למה הגעתי לארצות הברית וחליתי כדי לפגוש את הרופא ולהניח תפילין ליהודי. היה שווה.

המשך "מוסר עם סיפור"

התפילין הביאה לי בנין לסמינר. ועכשיו אני מבין שהשפעת היתה לטובתי.
פעמיים אדם לא מבין למה הוא התגלגל לסיטואציה כזו, או למה קרה לו כך וכך, צריך להתחזק באמונה שהכל לטובה ומונהג מלמעלה, ובפרט בבין הזמנים שאנחנו נמצאים בהם.
בשבת זו חל ט"ו באב יום טוב לישראל, אחד הטעמים זה בגלל שהתרבו ספסלי בית המדרש, ומובא ברמ"א בהלכות תלמוד תורה שצריך מהיום הזה להרבות בלימוד התורה. לכן נשתדל להרבות בתורה ובפרט בשבתות, ונזכה לגאולה השלימה הפרטית והכללית.

כעבור כמה חודשים בשעה שישב הרב פרדו בחדרו שבסמינר, נקשו על דלתו, ואמרו שיש כאן יהודי מארצות הברית שמבקש לראות את הרב. מי האורח? התברר שזה היה הרופא. מחמת הכרת הטוב שרחש הרב פרדו לרופא, החליט הרב פרדו לעשות לו סיור בסמינר.
לאחר הסיור בקש הרופא לשוב עם הרב לחדרו. ראה נא אמר לו הרופא יש לי ממון רב שאספתי בחיי אולם אין לי יורשים, הזמן לכאן עורך דין כאן ועכשיו כי אני רוצה לכתוב צוואה ולהוריש לסמינר "אור החיים" את כל רכושי והקים מזה הרב פרדו בנין נוסף לסמינר שהיה צריך.
אהה... אמר הרב פרדו קיבלתי שפעת כדי להניח תפילין ליהודי, והנחת

שלבי התקדמות הבניה:

לפני שנה...

הקמת בניין יביע אומר
בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

שאלת הלקוח!

03-8000770

נס"ד

**עוזרים
בבניית הבניין
ושותפים
בכל הזכויות
סיהיו בו לנצח!**

בואו ותהיו שותפים
בתרומה של חצי מטר - 200 ש"ח למטר 36 חודשים או מטר - 400 למטר 36 חודשים
תקבלו כתב שותפות מהודר חתום ע"י הרב יגאל כהן שליט"א
כמו כן ניתן להקדיש את הארון קודש או חדרי לימוד להצלחת או לעילוי נשמת

03-8000-770

**ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ
רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770**

**ניתן להזמין שיעורי תורה לעדה האתיופית בטל': 052-7657390
באזור המרכז**

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה
בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים